

názor rekursního soudu jest správný, jak bylo blíže doličeno v rozhodnutích č. 10092 a 11824 Sb. n. s. Další nesprávné právní posouzení a rovněž nezákonnost spatřuje dovolací stěžovatel v názoru rekursního soudu, že jeho námitka vznesená již před smluvním soudem — že není pachtýřem společenstevní honitby v T., k níž patří též pozemky, na nichž prý byla zvěří způsobena odpůrci škoda, — jest námitkou materiální povahy, kterou nelze uplatnití zrušovací stížností. Na rozhodnutí č. 9874 Sb. n. s. se nemůže dovolací stěžovatel s úspěchem odvolávat, poněvadž v rozhodnutí tom bylo vysloveno, že lesní úřad a správa velkostatku jako pouhé správní orgány, které nejsou ani právnickou, ani fysickou osobou, nemohou býti ani stranou, s níž lze jednat, ji vyzývat a ji odsouditi. V projednávaném případě jest však dovolací stěžovatel osobou fysickou a mohl proto býti stranou v řízení před smluvním soudem. Otázka, zda žalovaný byl právem žalován a zda je tedy stranou po rozumu §§ 45 a 46 honebního zákona pro Čechy, netýká se formální stránky řízení a výroku smluvčího soudu, nýbrž věcné opodstatněnosti nároku souzeného smluvním soudem, a její řešení spadá do pravomoci smluvčího soudu. Tomu svědčí doslov druhého odstavce § 46: »Soud smluvčí má nejprve hleděti učiniti narovnání, a nejde-li to, rozhodne pak, zda se má dáti náhrada a která«. Vyřešení uvedené otázky smluvním soudem nemůže proto k zrušovací stížnosti se žádného hlediska býti řádným soudem přezkoumáváno. Poněvadž pak nejvyšší soud, přezkoumaj spisy, neshledal ani žádné zmatečnosti, nebylo dovolacímu rekursu vyhověno.

Čís. 15323.

Vlád. nař. čís. 272/34 Sb. z. a n.

Oznámení (dopis) pachtýřovo, kterým žádá propachtovatele o slevu pachtovného, musí obsahovati i při pachtu hospodářských celků (velkostatku) všechny potřebné údaje (místní označení, výměru a druh pěstovaných plodin) v příčině jednotlivých zpachtovaných pozemků zvlášť.

(Rozh. ze dne 24. června 1936, R I 718/36.)

Prv ý s o u d zamítl návrh stěžovatelův na slevu pachtovného proto, že dopis, jímž bylo žádáno o slevu, neměl náležitostí §§ 4 a 8 vládn. nař. z 22. prosince 1934 čís. 272 Sb. z. a n., neboť neuváděl jednotlivě, na kterých parcelách se ten který druh obilnin pěstoval. Rekursní soud uložil prvému soudu nové rozhodnutí. D ů v o d y: Náležitosti oznámení podle § 4 cit. vládn. nař. musejí býti uvedeny jednotlivě u každého pozemku zvlášť, avšak ustanovení to týká se jen pachtu jednotlivých zemědělských pozemků podle §§ 1 až 3 nař., kde nutno podmínky snížení pachtovného uvažovati pro každý pozemek zvlášť. Tomu tak není v souzeném případě, kde jde o nárok na slevu pachtovného z hospodářských celků podle §§ 8 a násl. cit. vládn. nař., kde tedy nejde o snížení pachtovného z jednotlivých pozemků, o nichž

nebyla uzavřena samostatná smlouva pachtovní, nýbrž o snížení části pachtovného z hospodářského celku, nehledíc na počet pozemků (jednotlivých parcel), z nichž se skládá. Jen poměr těchto částí k celku je tu rozhodným, při čemž se nehledí na přebytky nejvýše půl hektaru (§ 9). Proto také nestanoví vládní nařízení, že tu platí bez výhrady ustanovení § 4, nýbrž že jest použití ustanovení § 4, odst. 1, věta třetí, přiměřeně. V dopise, jímž nárok na slevu byl uplatněn, je označeno katastrální území, v němž leží pozemky propachtovaného hospodářského celku, i bližší jejich označení místní a jsou uvedeny i výměry, na nichž pěstovány byly obilniny a píce i druhy jejich. Byly tu tudíž i náležitosti § 4, odst. 1, věta 3, § 8 splněny. Neprávem zamítl tudíž první soud návrh z jediného důvodu, že tu tyto náležitosti nebyly.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Při parcelních pachtech předpisuje třetí věta prvního odstavce § 4 vlád. nař. č. 272/34 výslovně a kategoricky (slova »jest uvést«), co všechno musí obsahovati oznámení (dopis) pachtýře, kterým žádá propachtovatele o slevu pachtovného. § 4, odstavec 1 mluví sice v jednotném čísle »pachtovaný pozemek«, ale z účelu tohoto ustanovení, totiž umožnit propachtovateli kontrolu, zda a na kterých pozemcích pachtýř skutečně pěstoval obilniny a píce a zjednatí takto podklad pro možnost dohody oběma stranami, vyplývá, že všechny potřebné údaje (místní označení, výměra a druh pěstovaných plodin) musejí býti uvedeny nikoli souborně, nýbrž ohledně jednotlivých zpachtovaných pozemků zvlášť. Nemá-li pachtýřovo oznámení (dopis) všech předepsaných náležitostí, pak je nelze pokládati za dopis po rozumu § 4, odst. 1 uved. vlád. nař., a takový předpisům nevyhovující dopis není náležitým uplatněním pachtýřova nároku. Při pachtu hospodářských celků praví § 8, odst. 1 uvedeného vlád. nařízení, že »i tu platí přiměřeně ustanovení § 4, odst. 1, věty třetí«. Poněvadž účel předpisu o obsahu pachtýřova oznámení (dopisu), je při pachtech hospodářských celků stejný jako při pachtu parcelním, je při pachtech hospodářských celků nutno, aby pachtýř oznámil propachtovateli, na kterých jednotlivých pozemcích pěstuje obilniny a píce, jaký druh a na jaké výměře. Není správný proto názor, že dostačí udání knihovní vložky, v níž je zpachtovaný hospodářský celek zapsán a celkové udání výměry těch kterých druhů obilnin a píce z celého velkostatku. Poněvadž dopis pachtýřův neuváděl jednotlivě, na kterých parcelách se ten který druh obilnin pěstoval, neměl náležitostí §§ 4 a 8 zmíněného vládního nařízení a pachtýřka neuplatnila tedy v dané lhůtě náležitě svůj nárok.

Čís. 15324.

Jde-li o to, zda k projednání rozepře byl příslušný soud mimořádný (pracovní) nebo soud řádný, nelze užítí předpisu § 45, první odst. j. n.

(Rozh. ze dne 24. června 1936, Rv I 1837/34.)